

Pytania prejudycjalne

Czy prawo Unii, a w szczególności art. 15 ust. 2 dyrektywy powrotowej (2008/115/WE) ⁽¹⁾ i art. 9 dyrektywy w sprawie przyjmowania (2013/33/UE) ⁽²⁾ w związku z art. 6 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2007, C 303/01), zobowiązuje do dokonywania kontroli z urzędu w tym znaczeniu, że sąd jest zobowiązany do przeprowadzenia z własnej inicjatywy (ex officio) oceny, czy spełnione zostały wszystkie przesłanki zastosowania środka detencyjnego, z uwzględnieniem tych przesłanek, których wystąpienia cudzoziemiec nie zakwestionował, pomimo że miał taką możliwość?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/33/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia norm dotyczących przyjmowania wnioskodawców ubiegających się o ochronę międzynarodową (Dz.U. 2013, L 180, s. 96).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2020 r. – GJ/ Ryanair DAC

(Sprawa C-712/20)

(2021/C 128/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: GJ

Strona pozwana: Ryanair DAC

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 24 grudnia 2020 r. – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y / X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Sprawa C-713/20)

(2021/C 128/16)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, Y

Druga strona postępowania: X, Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 11 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 883/2004 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pracownik, który zamieszkuje w jednym państwie członkowskim, a pracuje w innym państwie członkowskim na podstawie umowy o pracę tymczasową, zgodnie z treścią której stosunek pracy ustaje niezwłocznie po zakończeniu świadczenia pracy tymczasowej, a następnie zostaje wznowiony, podlega, w okresach nieświadczenia pracy, ustawodawstwu tego drugiego państwa członkowskiego, tak długo jak pracownik ten nie zawiesi tymczasowo jej wykonywania?
- 2) Jakie czynniki są istotne dla oceny, czy w tego rodzaju przypadkach dochodzi do tymczasowego zawieszenia świadczenia pracy?
- 3) Po upływie jakiego okresu należy uznać, że – o ile nie istnieją konkretne przesłanki na twierdzenie przeciwnie – nie pozostający już w umownym stosunku pracy pracownik zawiesił tymczasowo świadczenie pracy w państwie zatrudnienia?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 29 grudnia 2020 r. – Postępowanie upadłościowe w stosunku do majątku Galapagos S.A., przy uczestnictwie DE jako syndyka masy upadłościowej, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. i Prime Capital S.A.

(Sprawa C-723/20)

(2021/C 128/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Dłużniczka: Galapagos S.A.

Dalsi uczestnicy postępowania: DE jako syndyk masy upadłościowej, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. i Prime Capital S.A.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 3 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/848 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie postępowania upadłościowego ⁽¹⁾ [zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2015/848”] należy dokonać w ten sposób, że spółka będąca dłużnikiem, której siedziba statutowa znajduje się na terytorium państwa członkowskiego, nie ma głównego ośrodka podstawowej działalności na terytorium drugiego państwa członkowskiego, w którym znajduje się miejsce jej głównego zarządu, jak można to ustalić na podstawie obiektywnych i rozpoznawalnych dla osób trzecich czynników, jeżeli spółka będąca dłużnikiem w okolicznościach takich jak te występujące w postępowaniu głównym przeniosła miejsce głównego zarządu z trzeciego do drugiego państwa członkowskiego, podczas gdy w trzecim państwie członkowskim złożono w odniesieniu do niej wniosek o wszczęcie głównego postępowania upadłościowego, który nie został jeszcze rozstrzygnięty?
2. W wypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy wykładni art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2015/848 należy dokonywać w ten sposób, że
  - a) sądy państwa członkowskiego, na terytorium którego znajduje się główny ośrodek podstawowej działalności dłużnika w chwili złożenia wniosku o wszczęcie postępowania upadłościowego, zachowują jurysdykcję międzynarodową do jego wszczęcia, jeżeli dłużnik dokonał przeniesienia głównego ośrodka swojej podstawowej działalności na terytorium innego państwa członkowskiego po złożeniu wniosku, lecz przed wszczęciem postępowania, a